

Loenguteseeria Nr.3.

Loeng Nr. 14. Tarvitamiseks Ühingute jõulukokkutulekutel.

JÖULUKÖNE ÜHINGUTELE ANNO DOMINI 1946.

=====

ENMKÜ peasekretär mag.R.Kiviranna .

Agas ingel ütles neile: Arge kart-
ke. Sest vaata ma kuulutan teile
suurt rõõmu mis kõigile rahvale peab
saama, sest teile on täna õnnistegi-
ja sündinud. Luuka 2.10.11

Oma südame salajastes mõtetes, soovides ja igatsustes olime neid jõulusid, mis nüüd jällegi on käes, kujutlenud teistsugustena. Me loot-
sime, eelmisi jõulusid pühitsedes, et kui veereb jällegi nädalaid ja
kuid ja kui jällegi helisevad jõulukellad, et me siis ei tarvitse neid
pühitseda võõral pinnal, kaugel oma armastatud kodumaast ja nendest in-
imestest kellest meie saatuse tormide läbi oleme lahutatud. Need on nüüd
juba kolmandad pagulasjõulud ja me seisame ikka veel nii nagu keset rask-
ket ööd, mille varjude taganemist meie iga oma olemuse osaga tunnistame
di ja päevast päeva oleme igatsenud.

Nüüd on meil taas jõulud. Me tõstame oma pilgu kõikidelt muredelt
ja varjudelt üles selle poole, kes on Aegade Issand ja kelle kätes on
meie enda, meie omade ja meie rahva saatuse. Me teame ka ajaloo kõige
raskematel tundidel on Tema olnud meie kindel linn ja varjupaik, meie
valgus ka siis kui kõik teised valgused on sumbutatud või vägivaldselt
kustutatud.

Me tõstame oma pea ja kuulatame öösse ja kui meie õieti kuulatame
mis evangeelium ja jõulukellade helin ka meile sellel kolmandal võõrsel-
oleku jõuludel kuulutab, siis saab ka meie südameis elavaks seesama in-
list jõudu ja julgust andev rõomukuulutus, mis esmakordselt sai osaks
lihtsatele Betlemma karjastele keset nende oma ja nende rahva elu rasket
ööd ja mis sellest ajast alates on rännanud ja kõlunud läbi kõigi aegade
ja rahvaste.

Ma olen nii monigi kord mõtelnud kui vabast me oleksime ilma jõu-
ludeta ja selleta, kes on jõulude tuuma ja sisu, kes sündis kannatuste
ja ülekohtu maailma, et olla selle õnnistegija ja kõrvaldamatu Tõe Ku-
ningas.

Me kõik oleme kaotanud palju, mis meile armas ja väärtuslik, kuid
jõulude kaudu tuletatakse meile meelde, et kõige suuremad väärtused on
meile siiski jäänud: Jumal ja tema abi, Jumal ja tema armastus. Me tun-
netame seda erilise sügavusega siis kui lihtsas põgenikukodus sütitavad
jõuluküünlad ja kui täiskasvanute ja laste suus ja südames hakkavad
helisema emakeelse jõululaulu unustamatud sõnad ja viis - nii nagu ne-
vaiksest ja kindlalt kõlavad jõuluhohtul ka seal teisel pool merd, kus on
palju pimedam ja raskem, aga kus inimesed ometi vankumatult usus ja pal-
ves hoiavad kinni selle käest, kes jõuluööl sündis maailma tõe, valguse
ja vabaduse Kuningana.

Pimeduse jõud võivad küll vahel haarata inimeste ja rahvaste elu, nii tugevalt oma võimusse, et võib tekkida kartus, et see õõ ei lõpe enam kunagi. Aga just selles on jõulude suur vabaks ja õnnelikuks tegev röömukuulutus, et Jumal laseb ka meile ütelda nii nagu kord Petlemma karjastele: Ärge kartke.

Selles kahes sõnas on jõulude süda: Ärge kartke. See on kõigeväeline Jumal, kes laseb ütelda meile selle sõna. Kristuse sündimine on Jumala kinnitus: ma ei ole seda maailma enesest mitte ära lükanud, vaid olen nõus andma ja ohverdama oma ainusündinud Poja, et maailmale võiks tulla tõelised jõulud, kus ei ole enam pimedust ega kannatust, ega surma, vaid kus Jumal ise on kõik kõiges.

Meie jõulud, mida me oma armaste ja sõprade ringis pühitseme, on vaid nõrgaks eelaimduseks tõelistest Jumala jõuludest, millele Jumal ikkoonda vastu viib ka kui see tee nii mõnigi kord inimeste oma süü, patu ja ülekohtu pärast läheb läbi sügavaima õõ tündidest.

Ma tahaksin nende ridadega Ühingutele õnnistatud jõulupühi soovides paluda, et need jõulud, mida me nüüd pühitseme, vajutaksid sügavale meie südamesse selle jõulude röömusõnumi, mis ütleb meilegi nagu kord Petlemma karjastele: Ärge kartke. Sest vaata ma kuulutan teile suurt rööma... sest teile on täna õnnistegija sündinud.

Ja selle õnnistegija päralt on meelevaid taevast ja maa peal. Tema päralt on meelevaid hajutada ja kõrvaldada ka ajaloo kõige raskemaid varje ja kinkida laialt pillatud Eesti lastele tagasi võimalus pühitseda jõulusid oma enda kodumael, Jumala armu läbi vabastatud Eestis.

Jõulupalve.

Kõigeväeline Jumal, armas taevane Isa, meie täname Sind, et Sa oled taas lasknud jõulude valguse paista maailma pimedusse. Lase sellel valgusel tungida ka meie südamesse, et see kõrvaldaks sealt kõik murede, kartuste ja kahtluste varjud. Ütle ka meile, kes me täna ühe paljukannatanud väikese rahva liikmetena ühisele jõulupuule oleme kogunenud, oma truusi ja kinnituse sõna nagu Sa seda ütlesid kord keset pimedat ja rasket õõd Petlemma karjastele. Meie täname Sind, et me tohime Jeesuse Kristuse läbi teda: Sinu armastus ei ole hüljanud maailma, vaid Sa oled oma ainusündinud Poja meile õnnistegijaks saatnud. Tee meid, truusi Issand, röömsaks ja julgeiks ja anna meile kindel usk, et kord lõpeb siiski pimeduse tund ja siis tohivad jõulukellad vabalt heliseda meile kõigile me armsal kodumael. Võta oma kaitsva varju alla kõik, kes meile armsad ja kallid. Pühitse me südant ja elu, et me võiksime olla Sinu tõe ja valguse ja armastuse riigi lapsed ajalikult ja kord igavikukodu jõulude kustutamatus valguses. Aamen.